

90. ՈՒՆՆԱՐ

Մին մարթ Էնքան վըխըկոտ ա իննմ, վըեր կարոմ շի, թա մենակ տանան տոնա կյաւ։ Ամեն քշըրհանա, ամեն ձերնդոնն, կենգյն ար տրան տոնա օնում, տանում տոռնը, ետ պիրոնմ։ Մին ձերնդոնն էլ էտ մարթը կնգանը քշտին թա պա՝ հինչ լնվ լոնս-նձնգյան, քյարվան կտրելի քշեր ա յե՛... կենգյը, թա վըեղըս կըլխետ, կարոմ շըս թա տանան մենակ տոնա կյաւ, քյարվան կտրող ըս տըեռալ։ Համ ասում ա, համ տոռնը քըլլում, տրան թողում տոռանը։ Մարթը հիշքան դաշանք-պղատանք ա անում, թա տոռնը պեց ըրա, կենգյը պեց շի անում։ Տա թա՝ դե վըեր պեց շըս անում, մին ծոն, մինգյել մին քյենդիր տո, ես հղե յըմ իննմ, շենան տոնա ըմ կյամ, քյինամ օրիշ տըեղ։

Կենգյը ծոնն նան քյենդիրը տամ ա տրան, տա հղե յա իննմ, քյիննմ։ Շատ ա քյիննմ, թա խրեգյ, մին ճրն ղրաղ ա տոնա կյամ։ տըեղ մին մըեծ կորե յա իննմ, փըռնում ա, տինում ծոցումը, հղե իննմ։ Մին խիլն ել վըեր քյիննմ ա, տըեսնում ա մին մըեծ դարադամա ծոխ ա պիցըրննում։ Նի յա մննում դարադամը, տըեսնում օխտը օշափ, մին մըեծ ղզղան տիրնծ ըըընեերեն, կրակեն տակն ըն տամ, վըեր իփի, օտեն։ Տհանցա մինը ծըեռը տանում ա բիդի յախան, մին մըեծ վիշիլ տոնա օնում, ուշըփնեերեն նշանց տամ, թա տուք էլ տոնա կալիքյ, տըեսնանք հոնը վիշիլ ա մըեծ։ Լոխ վըեր տոնա ըն օնում, էտ աղան էլ ծոցեն կորեն ա տոնա օնում, թա սա յէլ իմ վիշիլն ա։ Ուշըփնեն լոխ սրտաճանք

րն իննում: Տրանա հար էլլա էն օշափը ծիթյ ա տամ կուռնըտա-
 կան մին մազ պուկում, Թա եկեքյ տընսնանք հօնը մազ ա լօխ-
 ճընան մընծ: Լոխ վընր ծիթյ րն տամ հօնանց մազնրը պուկո-
 տում, էտ սղան էլ քյննդիրը տնա ա օնում, Թա էս էլ իմ մազն ա:
 Ուշըփնեն նորմիինան վախում րն, ասում րն սա մընզ լոխճինին
 կուտըրըլական ա: Նտնան քյինամ րն փաղու Ուլանն ասում ա.—
 Պերեքյ էն մընծ քյննդիրը ծըռերավը տանք, պուկոտենքյ, տա-
 նենքյ: Պիրնում րն ծմակեն մաշին ծըռերան մին խիլլան տընդ
 քյինդիրնով կըպուտում, վընր տանեն, նորից ուշըփներան մինը
 Թա՝ էս մընզ լոխճինին կուտուրուպական ա, պա հինչ ա՞նենքյ:
 Վընր ծըռերան մին քանինը պուկոտում րն տանում, տահանք
 մալըհաթ րն անում, վընր օխտը օղտը վընսկավ պենեն, տան
 ըտըրան, հղե տինին, վընր հօնանց ըսպանե վուչ: Ուլանմը վընր
 օղտերը վընսկավ պեննած քյինամ ա հօնանց շենը, ուշըփներեն
 մինն էլ ա նհետը քյինամ: Վընր տանան մուտանում ա, ծեն ա
 տամ, Թա՝ ա՛ կնեզյ, տոռնը պեց ըրա, օղտերը վընսկավ պեննած
 կյամ ըմ: էտ վախտը դերը տըղերքատ մոտե յա իննում, ըսկանում
 ա, եշում, տընսնում օշափն էլ հօնմին նհետ, ամմեն հինչ կլիթ
 ա ինզյնում, պեցուր սասավ Թա՝ էս ամենավըխլըկոտ մարթն ա,
 հունց ա՛ քյեցալ էսքան վընսկեն ուղտերեն պեննալ, պերալ: Օ-
 շափը կլիտ վա ինզյնում, վընր տա ուրանց քմական ա եկալ, օ-
 ղում ա հօնամեն ըսպանե, վընսկեն ետ յօր օնե տանե, հօնմը
 կնգանը Թա՝ տենակը պեր, ուշափեն մորթենքյ: Ուշափեն աշկը
 վընր հօնմ առաչ ա հօնմին անա վըխեցած ինում, նորից ա վա-
 խում, սրտաճանք տընում, օղտերն ան վընսկէն թողում ա,
 փախնում: Ուլանին կնեզյը ուրխացած տոռնը պեց ա անում,
 վընսկեն ուղտերան վընր րն օնում, ըսկսում մընծ-մընծ պալատ-
 նե շինիլը: Ուլանմը տընում ա շատ մընծ, հարուստ մարթ:

